

«Ο ΠΑΤΗΡ ΕΥΔΟΚΗΣΕΝ, Ο ΛΟΓΟΣ ΣΑΡΞ ΕΓΕΝΕΤΟ»

ΛΑΜΠΡΟΥ Κ. ΣΚΟΝΤΖΟΥ Θεολόγου - Καθηγητού

(Θεολογική μονογραφία στην εορτή των Χριστουγέννων)

Εορτάζουμε την μεγάλη εορτή των Χριστουγέννων, την «**μητρόπολιν των εορτών**», κατά τον ιερό Χρυσόστομο, την απαρχή της σωτηρίας μας. Έγινε ο Θεός άνθρωπος για να κάνει τον άνθρωπο Θεό. Δέχτηκε να υλοποιήσει το προαιώνιο σχέδιο της Θείας Οικονομίας, για την απολύτρωση του ανθρωπίνου γένους και ολοκλήρου της δημιουργίας. Έτσι, σύμφωνα με τον ιερό υμνογράφο των Χριστουγέννων, «**Ίδών ο Κτίστης ολλύμενον τον άνθρωπον χερσίν ον εποίησεν, κλίνας ουρανούς κατέρχεται**» για να σώσει το πλάσμα Του, να το ανασύρει από τους βορβόρους βόθρους της αμαρτίας και να του δώσει και πάλι την αρχέγονη ωραιότητα. Να καθарίσει την αμαυρισμένη εικόνα Του από τους ρίπους του κακού, διότι με την πτώση, σύμφωνα με τον άγιο Κύριλλο Αλεξανδρείας: «**ηρρώστησεν η ανθρωπίνη φύσις εν Αδάμ δια της παρακοής την φθοράν εισέδυ τε ούτως αυτήν τα πάθη**» (P . G .74,788/9). Να αναστείλει τη φθορά και να καταργήσει το θάνατο, τον οποίο εισήγαγε στον κόσμο η είσοδος του κακού. «**Εξήλθε λαών εις ανάπλασιν**» (Κανών Χριστουγέννων).

Ήρθε ο Σωτήρας και Λυτρωτής, ως η εκπλήρωση της μακρινής, μα τόσο ελπιδοφόρου προφητείας, ως ο «**Γιος της Γυναίκας**» (Γεν.3,15), για να συντρίψει την κεφαλή του Όφεως, του αίτιου της ανθρώπινης κακοδαιμονίας. Ήρθε ο Απόγονος του Αβραάμ για να φέρει την ευλογία στα Έθνη (Γεν.12,3). Φάνηκε η «**Προσδοκία των Εθνών**» (Γεν.49,1) στην «**ελαχίστη Βηθλεέμ**», για να την κάνει ξακουστή σε όλο το κόσμο και σε όλους τους αιώνες (Ματθ.2,6). Ήρθε η εξανθισμένη ράβδος του Ααρών και ο «**άνωθεν εξ ουρανού ως νετός επί πόκον**» (Ψαλμ.71,6). Συμπληρώθηκαν οι «**εβδομήκοντα εβδομάδες**» (Δαν.9,24) και εκπληρώθηκε το μέγα σημείο του Ησαΐα, όπου η Παρθένος γέννησε τον Εμμανουήλ (Ησ.7,14), «**όςτις εστί μεθ' ημών ο Θεός**» (Ματθ.1,23). Τώρα πια είναι μαζί μας και θα παραμείνει αιώνια, για να μας προσφέρει το υπέρτατο δώρο της σωτηρίας. Είναι παρών δια της Αγίας Του Εκκλησίας, τη οποίας Αυτός είναι η Κεφαλή και εμείς τα μέλη του Αγίου Σώματός Του. Ανέβηκε με τη δική μας φύση στο ουρανό, που σημαίνει ότι, εφ' όσον είμαστε μέλη του Σώματός Του, μέσω των Ιερών Μυστηρίων, βρισκόμαστε δυνητικά στον ουρανό μαζί Του και η επί γης ζωής μας είναι μια σύντομη παρένθεση, ο προθάλαμος της αιωνιότητας. Ήρθε να σώσει ολόκληρο το ανθρώπινο γένος, «**παγγενή τον Αδάμ**». Με την Θεία Ενανθρώπησή Του αξιωθήκαμε όλοι μας να έχουμε μερίδιο στη σωτηρία και στην αιώνια συμβασιλεία μαζί Του. Ντύθηκε την ανθρώπινη φύση, ώστε όλοι οι άνθρωποι όλων των εποχών, να έχουν το δικαίωμα της χάριτος και της δωρεάς της σωτηρίας. Αλλά, πρωταρχική προϋπόθεση είναι η ελεύθερη αποδοχή αυτής της ύψιστης δωρεάς. Δεν μας αναγκάζει να τη δεχτούμε, διότι τότε θα μας αφαιρούσε την ιδιότητά μας να είμαστε άνθρωποι, δηλαδή εικόνες δικές Του, ελεύθεροι να αποφασίζουμε εμείς για μας. Αν μας έσωζε υποχρεωτικά, δεν θα είχαμε τη δυνατότητα να υπερβούμε τη βιολογική μας ύπαρξη και να αναχθούμε σε ανώτερες πνευματικές υπερβάσεις, ως την κατά χάριν θέωση.

Μα την Ενανθρώπησή Του ο Θεός Λόγος «μπόλιασε» στην ανθρώπινη φύση τη θεότητα, δίνοντάς της ξανά τη δυνατότητα της αφθαρσίας και της αθανασίας, που είχε απολέσει με την πτώση, όπως τονίζει ο Θεοδώρητος Κύρου, «**αθάνατόν τε και άφθαρτον υπό της ενοικούσης εγένετο φύσεως**» (P. G .81,836B). Εγγύηση και απόδειξη αυτής της μεγάλης δωρεάς είναι ο Ίδιος ο Χριστός. Στο θεανδρικό Του πρόσωπο με την αφθαρτοποίηση και αθανатоποίηση της ανθρώπινης φύσης, κατέστησε δυνάμει άφθαρτο και αθάνατο το κάθε ανθρώπινο πρόσωπο.

Η τραγωδία είναι ότι αυτή τη σωτήρια πρόσκληση τη δέχονται λίγοι, σε αντίθεση με τους πολλούς, οι οποίοι την απορρίπτουν. Προτιμούν την πτώση από την λύτρωση, τη δουλεία από την ελευθερία, την καταισχύνη από την τιμή, το σκοτάδι από το φως, το βόρβορο από την καθαρότητα, τη λύπη από την ευφροσύνη, τον καταναγκασμό από την ανάπαυση, τη φθορά από την αφθαρσία, το θάνατο από τη ζωή, την κόλαση από τον παράδεισο, τον «**απ' αρχής ανθρωποκτόνο**» διάβολο από το Θεό. Αυτό είναι το μεγαλύτερο δείγμα της αλλοτριώσεως, που επέφερε στην ανθρώπινη φύση η αμαρτία, το να μη μπορεί να δει ο σκοτισμένος άνθρωπος το πραγματικό του συμφέρον!

Εμείς, όσοι αισθανόμαστε συνειδητοί πιστοί του Χριστού, ας διαφοροποιηθούμε από αυτή την θανατερή νοοτροπία, την οποία η Αγία μας Εκκλησία αποκαλεί «κόσμο», δηλαδή πτώση, πορεία προς το θάνατο, τον όλεθρο και την καταστροφή. Ας θέσουμε σε δεύτερη προτεραιότητα το εορταστικό κοσμικό πνεύμα των Χριστουγέννων και ας στρέψουμε την προσοχή μας και τη σκέψη μας στην υπέρτατη δωρεά του Θεού, ο Οποίος ταπεινώθηκε για χάρη μας. Έγινε «**Νέος Αδάμ παιδίον φυράματος ετέχθη, Υιός, και πιστοίς δέδοται**» (Ορθρος Χριστουγέννων) και «**συννηπίασε τοις νηπίοις**», για να σώσει εμάς τα πνευματικά νήπια. Να σκεφτούμε πως η θεία ταπείνωση υπήρξε το μόνο ισχυρό και αποτελεσματικό αντίδοτο κατά της έπαρσης της αμαρτίας, η οποία και συνέτριψε ολοκληρωτικά το κακό και θρυμμάτισε την κεφαλή του νοητού όφεως, όπως σαφέστατα προφητεύθηκε στο τρίτο κεφάλαιο της Γενέσεως από τον ίδιο το Θεό, ώστε «**ρώμην βιαίαν του βρωτοκτόνου σβέσαι**» (Κανών Χριστουγέννων). Κατεδάφισε το δαιμονικό βασίλειο το Σατανά και θεμελίωσε τη δική Του ατέρμονη βασιλεία της αγάπης, της ειρήνης και της δικαιοσύνης. Να ανοίξουμε διάπλατα την θύρα της καρδιάς μας για να εισέλθει ο Υψηλός Επισκέπτης των Χριστουγέννων, το Θείο Βρέφος, το Οποίο ψάχνει να βρει κατάλυμα για να γεννηθεί στο σύγχρονο κόσμο της αποστασίας. Ας την κάνουμε ζεστή φάτνη και μόνιμη διαμονή Του, έχοντάς Τον για πάντα σωτήρα και οδηγό στη ζωή μας.

Ας χαρούμε και ας εορτάσουμε, αυτές της άγιες ημέρες, το μέγα γεγονός και ας κρατήσουμε για πάντα στην ψυχή μας το υπέρτατο και σωτήριο μήνυμά του!